

SOKSZOR ELKÉPZELEM

Dévényi Erika

Sokszor elképzelem, hogy fogom valakinek e kezét
Hogy megmutassam félelmeinek legmélyebb rejtekét
Szorongva vezetem, a testem remeg, de nem mutatom
Hogy kettőnk közül bennem nagyobb az aggodalom

Összeszorított fogaim mögül erős akarattal
Bátorító szavakat mondok teljes bizonyossággal
Minden kimondott szavam kettős jelentés
Az egyik felé szolgál, a másik magam felé

Tűröm kezének erős szorítását, nem érdekel
A test fájdalma a lélekével most nem érhet fel
Sőt szinte akarom, hogy szorítsa még
Hiszen hogy hagyom, az nekem is menedék

Sziklafal leszek, ha menekülni készül Ő
Pedig ha tehetném, én lennék az első
Csak azt kérem, eresszen gyökeret a lábam
S magam mellett tudjam tartani a társam

Együtt élnénk át ott, remegő testtel
Hogy megtudunk állni erős hitünkkel
Könnyeinket nyelve imádkoznánk
Építve Szabadítónkkal a védőbástyánk

Végül még mindig sírva, de örömkönnyekkel
Erős bástyánkat cipelve biztos kezekkel
Eljönnénk onnan, mint a két legboldogabb ember
Kik ezt most már bármikor megtesszük még egyszer

Forrás: www.keresztenydalok.hu